

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs,
tum pro Pœnitentibus**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De errore citra tertii damnum, par. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

332 Lib 3 Cap. 8 §.1.

cramenti læderet, sed solum v.
g. non interrogavit de numero,
vel de requisitis circumstantijs
peccatorum, vel reliquit pæni-
tentem in occasione proxima,
Iam de singulis hisce eventibus
nostro more, breviter.

Sed prius advertendum este.
jusmodi errores, vel à Confes-
sario posse committi ex culpa
mortaliter gravi, quam malam
fidem vocabo: vel ex nulla, aut
saltem venia liter levi, quam
appellabo bonam fidem: nam
hac distinctione posita, clariora
evadent, quæ subdenda sunt.
Initium autem facimus à tertio,

§. II.

De Errore citra Tertii Damnum

2. **Q**uando ergo Confessa-
rius erravit tertio mo-
do: si bona fide processit; ad
nihil illum obligo, sed Deo om-

dia commendet, si mala fide, debet & diligentiam mortalem adhibere, ut pænitentem admonet. *Idem De-*
lugo cit. n.
mox aliquid attingam num. 6. 74.

Ratio est quia in posteriore hoc eventu confessore esset causa, ne pænitens obligaretur, g. confiteri integrè omnia peccata; tali obligationi, saltē materialiter, non satisfaceret. At in casu priore non censeretur causa moralis. Hujus autem ratio ulterior est, quia bona fides facit, ne tunc confessor sit, seu censeatur ejusmodi causa moralis: nullam enim culpam adhibuit, &c., ut suppono, non dixit pænitentem non esse obligatum, sed solum tacendo non interrogavit, vel non obligavit. Sancè si quis ex fidibus, die festivo, quem ipse crederet feriatum, laboraret; ego non obligarer docere eum de diei festivitate; si ejusmodi monitionem

T s fa-

334 Lib. 3. Cap. 8. § 2.

facere non possem sine meo gravi incommodo: & ratio est, quia non tenor ex iustitia, quod si tenor ex caritate, certe illud incommodum me excusat; ut est communis doctrina in omnibus obligationibus provenientibus ex debito caritatis. Ita est in causa nostro, nam ex una parte grave censetur incommodum cum meo rubore, & ostendendo me errasse, monere pénitentem, & ex alia nullum damnum obvenit pénitenti bona fide procedenti (ut supponimus) & solum materialiter legem, de integritate confessionis non obseranti.

3. Petes, quid si bona fide positivè deobligavit; vel quod idem recidit, pénitens monitus ex silentio confessarii, putavit se non obligari ad prædicta? Respondeo, regulariter ad nihil illum obligari docet Fillucius, et Raro obligari docet Delugo. d'Recte

uter

uterque, tunc enim esset obligatio, cum omnibus persens, c*Filluci* non esset grave incommodum us loco cit confessarij admonere, quia verò d*Delugo* raro non adest ille rubor in re- n 74. tractando, potest recte dici regulariter non obligari.

§ III.

De Errorc cum damno Tertijs.

Quando erravit secundō modo nempe cum Tertijs dāmno, distinguendum est: quando enim tacuisti, hoc est nec illū positivē obligasti, nec de obligasti positivē si quidem bona fide processisti, ad nihil te tene- ri putant graves Auctores a prop a *Filluc.* terationem modo dictam & præ in instrua cedente: si autem mala, teneris brevē & admonere b pñnitentem de pa §. dico 2. trato errore, ne scilicet patiarur strictus damnū innocentis causa tua. loquuntur Si tamen non admoneas, licet Dē-

T 6 pec-